

Sv. Sebastian

Michael Kocáb

Michal Horáček

doprovod Jeroným Klimeš

1. 2.

F

Zpěv

K

V.

P.

Bass

$\text{♩} = 100$

F F5/ B5 1. F5/ As5 F5/ Des5 2. F5/ G5 F5/ C5

7

Fl.

Z

Git.

V.

P.

B.

1. Ží zni-vě pil, pak blá-to si smý - val, když k lou-ži se schýb'.

2. Jsi Se-bas-tián hle mučed - ník prav - dy, co stá - le ved' svou.

3. mezhřa 3. Pár zra-ně - ní mám, to ne hodlám po - přít, on s ú-směvem dí.

Ží - zni - vě pil, pak blá - to si smý val, když k lou - ži se schýb'.

1. Žíznivě pil, pak bláto si smýval, když k louži se shýb'. Jenže nesmyl si krev, ta prýštila z rány, v boku chvěl se šíp.

Z boku čouhal šíp jak vodorovný vykřičník. Tak povídám: Ty musíš být ten Sebastián.

2. Jsi Sebastián, hle mučedník pravdy, co stále ved' svou. To's to dopracoval, že's opravoval bližní, kteří lžou. Jo, lidi lžou. Nic nenadělaš. Tu holt, kdo pravdě přál, ten krvácel, co svět světem stál.

R 1: Jsi plný ran, jak ve smetí džbán, jsi řešetem šrámů a děr. Oběť zvůle, lži a bázně okolí.

Jsi plný ran, sesutá stráž, nechceš mi doufám teď říct, že tě zásah šípu záští nebolí.

3. Pár zranění mám, to nehodlám popřít, on s úsměvem dí. Co však zmůže šíp, když máš jednu pravdu, čerpáš víru z ní. Bereš sílu z ní a nepodléháš násilí. Kdo pravdě přál, ten zvítězil, co svět světem stál.

R 2: Jsem plný ran, jak prastarý džbán, jsem řešetem šrámů a děr. Věčně bývám terčem lání okolí.

Jsem plný ran, já Sebastián, přesto chci vážně ti říct, že mě zásah šípu záští nebolí.

4. Co svět světem stál, mně nechyběl smích...

Fl.

Z

Bm/C F Dm7 Am 4. 1. & 2.

Jen - že ne - smyl si krev. Ta prý - šti - la z - rá - ny. Z bo - ku chvěl se
 To's to do - pra - co - val, že's o - pra - vo - val bliž - ní, kte - ří
 Co však zmů - že šíp? Když máš jed nou prav - du, čer - páš sí - lu

Git.

V.

Bm/C F Dm Am

P.

Jen - že ne - smyl si krev. Ta prý - šti - la z - rá - ny. Z bo - ku chvěl se

B.

fz

Fl.

Z

Git.

V.

P.

B.

šíp
lžou.
z ní

Z bo-ku
Jo,
Be-reš

čouhal šíp,
li-di lžou.
sí-lu z ní

jak
Nic
a

vo-do-rov-ný
ne-na-dě-láš.
ne-pod-lé-háš

vy-křič - ník.
Tu holt
ná - si - lí.

Tak
kdo
Kdo

C Dm Bm7 F

Z bo-ku
čouhal šíp, jak
vo-do-rov-ný
vy-křič ník. Tak

fz *fz* *fz* *fz*

Fl.

Z.

Git.

V.

P.

B.

Am Bm maj7 Bm/C F

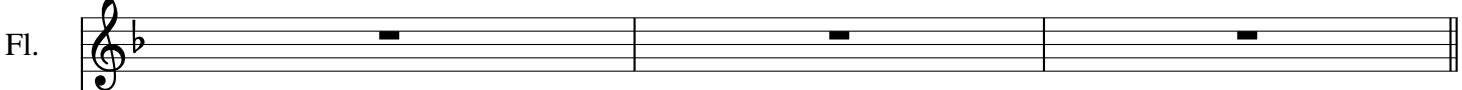
Am Bm7maj Bm/C F

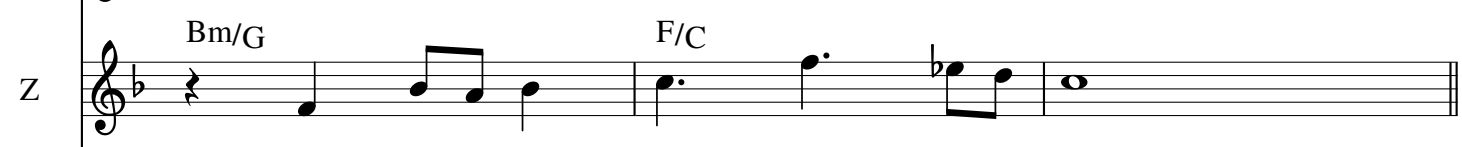
po-ví-dám: Ty mu síš být ten Se bas-ti - án.
 prav dě přál, ten kr-vá-cel,
 prav dě přál, ten z ví-tě-zil,

1.

po-ví-dám: Ty mu síš být ten Se bas-ti - án.

fz

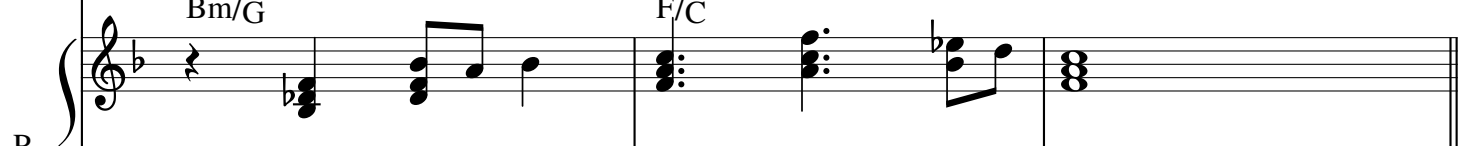
Fl.

Z.

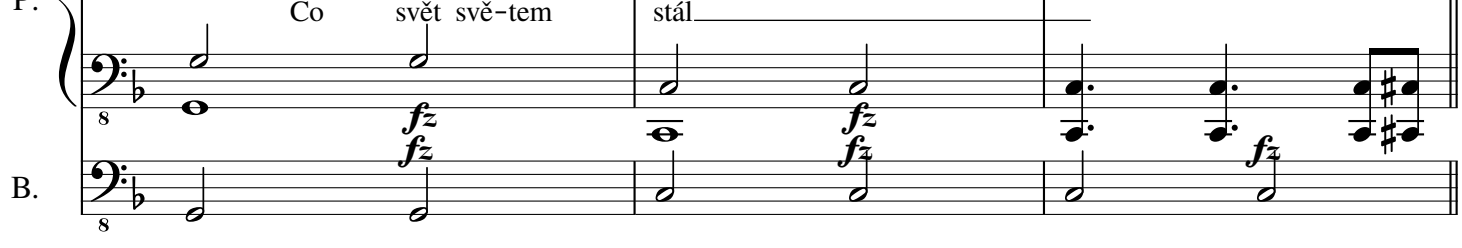
co svět svě-tem stál

Git.

V.

P.

Co svět svě-tem stál

B.

Fl.

Z.

Git.

V.

P.

B.

Dm Em F

Dm Em F

Jsi pl-ný ran, jak ve sme-tí-džbán, Jsi ře-še-tem šrá - mů a
 Jsi pl-ný ran, se-su-tá stráž, ne-chceš mi dou - fám teď
 Jsem pl-ný ran, jak pra-sta-rý džbán, jsem ře-še-tem šrá - mů a
 Jsem pl-ný ran, já Se-bas-ti-án, přes-to chci váž - ně ti

Fl.

Z.

Git.

V.

P.

B.

B

Bmaj7/G.

Bm/C

F

B

Gm9

Bm/C

F

děr. O-běť zvů - le, lží a báz - ně o-ko - lí.
řict, že tě zá - sah ší - pu
děr. Věč-ně bý - vám ter - čem lá - ní o-ko - lí.
řict, že mě zá - sah ší - pu

34 | 2.

Fl.

Z

Git.

V.

P.

B.

záš - ti ne - bo - lí?
záš - ti ne - bo - lí.

Bm/C F D.C.

37

Fl.

Z

Git.

V.

P.

B.

záš - ti ne - bo - lí?
záš - ti ne - bo - lí.

3. Bm/C F F

1. Žíznivě pil, pak bláto si smýval, když k louži se shýb'. Jenže nesmyl si krev, ta přýštila z rány, v boku chvěl se šíp. Z boku čouhal šíp jak vodorovný vykřičník. Tak povídám: Ty musíš být ten Sebastián.

2. Jsi Sebastián, hle mučedník pravdy, co stále ved' svou. To's to dopracoval, že's opravoval bližní, kteří lžou. Jo, lidi lžou. Nic nenaděláš. Tu holt, kdo pravdě přál, ten krvácel, co svět světem stál.

R 1: Jsi plný ran, jak ve smetí džbán, jsi řešetem šrámů a děr. Oběť zvůle, lží a bázně okolí.

Jsi plný ran, sesutá stráž, nechceš mi doufám teď říct, že tě zásah šípu zášti nebolí.

3. Pár zranění mám, to nehodlám ponřít, on s úsměvem dí. Co však zmůže šíp, kdž máš jednu pravdu, černáš víru z ní.